

NADEREND GERICHT

Tekenen van het naderend gericht
JOHN OWEN

“Dewijl dan deze dingen alle vergaan, hoedanigen behoort gij te zijn in heiligen wandel en godzaligheid”

2 Petrus 3 vers 11

Gods grote en zichtbare gerichten op aarde zijn te beschouwen als voorlopers van het eindgericht op de laatste dag. In de zendbrief van Judas wordt ons gezegd, dat in de verwoesting van Sodom en Gomorra een voorbeeld gesteld voor hen, die de straf des eeuwigen vuurs zullen dragen.

Petrus noemt de zondvloed als een teken, dat "de hemelen en de aarde ten vure bewaard worden tegen de dag des oordeels en der verderving der goddeloze mensen". De wijze waarop God werkt in de grote gerichten op aarde voorspelt ons een grote dag, een dag des oordeels.

In de oordelen, die aan het eindoordeel voorafgaan, wordt reeds veel gerichten geoefend.

Dit wordt ons gezegd in Dan. 12 : 10, "Velen zullen er gereinigd en wit gemaakt en gelouterd worden, doch de goddelozen zullen goddelooslijk handelen, en geen van de goddelozen zullen het verstaan, maar de verstandigen zullen het verstaan".

Dat zijn dagen van verzoeking en verharding, doch ook van reiniging en onderwijzing.

In zulke dagen worden grote werken door Christus uitgevoerd in de zielen en consciënties der mensen, zowel als in hun uitwendige omstandigheden, doch alles in de weg van gerichten.

- I. Ik zal enkele van de richterlijke handelingen, die Christus gewoonlijk in zulke dagen uitvoert, noemen.
- II. Uit deze beschouwingen moeten gevolgtrekkingen gemaakt worden om te geraken tot "een heilige wandel en Godzaligheid".

I.

1. Hij twist met alle vlees dat betrokken wordt bij de verwoestingen en ellenden die Hij op aarde zendt. Een van de daden Gods in Zijn richten is dat Hij met mensen twist. In Zijn oordelen twist Hij met mensen over hun zonden. Christus twist in zulke dagen met allen, die bij de oordelen betrokken zijn.

Er is een stem in Zijn handelingen, een twistende, bestraffende stem. Indien de mensen niet ten uiterste verblind en verhard zijn, zoals met de meesten het geval is, zo horen zij in Zijn grote en machtige werken Zijn stem, met hen twistende over hun zonde en ongeloof, en zij horen Zijn dreiging met de dag van het rechtvaardig oordeel, dat komen zal.

Hoewel mensen nu om een of andere reden Zijn bedreiging verwerpen, daar zij vervuld zijn met begeerlijkheden, boosheid en nijdigheid of met rust, zinnelijkheid en wereldsgezindheid, waardoor zij **menen dat de oordelen hen niet raken, zal toch de dag komen, waarin zij zullen weten dat de Heere Christus door Zijn machtige daden met hen in een weg van gerichten getwist heeft over hun zonde en dwaasheid.**

2. In zo'n dag oordeelt Christus en maakt openbaar de valse belijdenis van vele huichelaars, die nu de Kerk en Gods volk bedriegen. **Eén groot werk van de laatste dag zal de ontdekking van geveinsden zijn.** Het zal een dag zijn, waarop "de gedachten van vele harten zullen geopenbaard worden".

Velen die in de wereld een schone belijdenis hebben gehad, zullen bevonden worden vijanden van Christus en het Evangelie geweest te zijn.

Dit is bij aanvang reeds geschied bij de komst van Christus in het vlees.

De Joden waren krachtig in hun belijdenis, dat zij uitzagen naar Zijn komst, en dat zij er zeer naar verlangden. Maar wat was de uitslag toen Hij kwam? Hoe weinigen hebben Hem aangenomen! De valse, geveinsde, eigenlievende harten wierpen openlijk het masker van hun belijdenis af en toonden in het openbaar dat zij vijanden waren van God en Zijn zoon, toen zij bemerkten dat Hij arm in de wereld kwam, en in Zijn leven veracht was. Zo handelt de Heere Christus met velen tot op deze dag. **Door de razernij van hun eigen begeerlijkheden, door de verzoeking en waarden waarin zij komen en waardoor zij worden overwonnen, wordt hun geveinsdheid ontdekt, en zij zelf laten hun belijdenis los.**

Wij hebben in de tegenwoordige bedeling merkwaardige gevolgen gezien van de richterlijke handelingen van Christus.

- Hij heeft sommigen geoordeeld door het vonnis van Zijn gemeente. Hoe vele valse belijders zijn uit de kerk geworpen, die onder het oordeel zijn doorgedaan, en niet zijn wedergekeerd.
- Hij heeft anderen, die niet wandelden volgens de voorschriften die Hij aan Zijn Kerk gesteld heeft, door het Woord zelf geoordeeld.
- Hij heeft sommigen, die in zonde en dwaasheid zijn uitgebroken, door de wereld zelf laten oordelen, daar de openbare wereld hen als een van de hunnen heeft ontvangen. **Velen zijn afgetrokken door de dwalingen en gruwelen van deze dagen, en hebben zich afgekeerd van de eenvoudigheid van het Evangelie.**

Nu, alle dezen die uitgeworpen zijn en hun belijdenis hebben verworpen, zijn tekenen dat Christus nog heden handelt in een richterlijke weg.

Wij kunnen daaruit zien dat Christus op aarde richt, en eens zal richten in de dag des oordeels.

3. **Christus voert Zijn oordeel uit door het verblinden en verharden van goddeloze mensen, doch zij worden niet gewaar dat het Zijn oordeel is.** Zij hebben vele gelegenheden om goddeloos te handelen, en zij maken er gretig gebruik van omdat zij verblind zijn. Wij lezen: "De goddelozen zullen goddelooslijk handelen, en geen van de goddelozen zullen het verstaan".

Er zijn twee delen in het oordeel dat Christus oefent in Zijn gericht met de goddelozen. Hij geeft hen over en verblindt hen.

Ten eerste.

Hij geeft hen over aan hun eigen begeerlijkheden. "De goddelozen zullen goddelooslijk handelen". Zij zijn goddeloos en het komt in hun wandel openbaar. In Openbaring lezen wij van de gerichten op aarde, dat "zij lasterden de God des hemels". **Christus zal in Zijn voorzienigheid hun gelegenheden doen voorkomen, waaruit zij aanleiding nemen om goddeloos te handelen.** Zij zullen dagelijks gelegenheid vinden om te vloeken, ontevreden te zijn, God te lasteren, Christus en Zijn belangen tegen te staan, en op andere tijden zullen zij zichzelf zoeken en de bevrediging van hun begeerlijkheden. Maar in welke omstandigheden zij ook verkeren, hoog of laag, rijk of arm, machtig of onmachtig, **zij zullen goddelooslijk handelen, overeenkomstig de gelegenheden die zij krijgen.**

Nu, zij die overgegeven zijn aan hun harten goeddenken, staan voor de deur van het oordeel van de grote dag, wanneer zij zullen worden overgegeven aan zonde en satan tot in eeuwigheid.

Ten tweede.

Hij verblindt hen: "Gene van de goddelozen zal het verstaan". Vreemd! Wie schijnt zo wijs en verstandig te zijn als zij? Wie verstaat de tijden en de gelegenheden beter dan zij? Wie is meer berekend om zijn zaken te behartigen dan zij? Maar de waarheid is, niemand van hen, niet een van hen zal verstaan of kunnen verstaan.

Dat is, zij verstaan het werk van Christus niet. Zij begrijpen niet wat Hij doet, en zij zien hun eigen belangen niet. Er zijn vele wegen waarin Christus, wanneer hij met Zijn oordelen op aarde is, der goddelozen ogen verblindt, zodat zij niet verstaan dat Zijn hand is in alles wat op aarde geschiedt.

- Sommigen zijn zo vol van vooroordeel tegen de werken Gods, dat zij niet kunnen begrijpen, dat wat Christus doet in de regering van de wereld, Zijn eigen werken zijn.

Hoevelen zijn in de dagen waarin wij leven, door hun hardnekkige vooroordelen die een gevolg zijn van een oud bijgeloof, verhinderd om iets te verstaan van het werk van Christus in de wereld. Zij willen liever sterven dan geloven dat de hand des Heeren dit doet. "Zij zullen niet verstaan". Wanneer ze zien op de personen door wie de Heere Zijn raad uitvoert, dan is dat voor hen een verhindering om te geloven, dat de Heere er achter staat. Zij zeggen: "Zullen deze mensen ons redden?" Dezen die zij beschouwen als het uitvaagsel van de wereld. Zij menen, dat indien God enig werk op aarde te doen had, Hij gebruik zou maken van andere instrumenten om dat werk uit te voeren. Zij zijn niet minder geërgerd wegens de personen die het werk doen, dan wegens het werk zelve. Maar **dit is ook een van de gezichten van Christus op aarde, eer dat de grote dag van het gericht komt, dat Hij mensen laat voortgaan in hun verblindings,** zodat "zij niet zullen verstaan".

- Soms zendt Christus een geest van verdwazing in hun midden, zodat zij zullen afwijken en dwalen in alle hun wegen, en de dingen die geschieden niet kunnen onderscheiden, noch wat God er door tot hen te zeggen heeft. "Gene van de goddelozen zal het verstaan".

Door deze en vele zulke wegen voert Christus voorafgaande gezichten op aarde uit over goddeloze mensen. En daarbij komen dikwijls uitwendige verwoesting en ondergang.

4. In zulke tijden oefent Hij zelfs gericht over de heiligen. "Hij oordeelt in het midden der goden". Doch in dit gericht twist Christus met Zijn volk over hun gebrek in gehoorzaamheid. Christus twist met Zijn volk in de dagen wanneer Hij Zijn oordelen uitstort over de goddelozen.

Wij zullen twee vragen stellen:

De eerste vraag is: Wat wil het zeggen dat Christus met Zijn eigen volk taaist?

Ik antwoord:

Wanneer Christus komt om Zijn wijngaard te bezien, en Hij bevindt dat er enige geheime begeerlijkheden worden gekoesterd, waardoor Zijn volk zich verontreinigt, omdat zij er aan toegegeven hebben of ze niet hebben tegengestaan zoals hun trouw aan Christus vereiste, dan twist Hij met Zijn volk.

Tijden van vrede en van uitwendige voorspoed zijn gewoonlijk tijden, waarin, door menigvuldige verzoeken, zelfs de heiligen geneigd zijn hun consciëntie te bezoedelen, en een breuk te maken in hun oprechtheid, soms bewust en in andere gevallen onbewust, omdat zij niet opmerken. In deze omstandigheden handelt Christus met hen. Zij zitten onder stof en vuil.

De Geest des oordeels en der uitbranding moet aan het werk gezet worden. **Hoewel de Heilige Geest zo wordt genoemd, omdat Hij de gelovige inwendig reinigt, zal Hij ook, bijzonder in een tijd van gericht en beproevingen, dat werk dadelijk en krachtadig uitvoeren.** In deze moeilijke en zware tijden spreekt Christus de consciëntie van Zijn volk aan, en herinnert hen aan een of andere dwaasheid en aan hun wangedrag, en handelt daarover met hen. Hij vraagt hun of zij daaraan niet schuldig staan, of zij zich niet zo bezoedeld hebben, en of hun hart nu wel in een toestand is, om met Hem om te gaan? Hij handelt met hen en zal niet rusten tot hun droesem verteerd is.

- Christus twist met Zijn volk over verkeerde wegen die zij gaan uit onverstand, of door verzoeking of omdat zij Hem niet om raad gevraagd hebben.

Zij kunnen op paden geraakt zijn waarin Christus geen behagen heeft, soms in hun ondernemingen of in hun beroep, of in het algemeen in het werk dat zij in deze wereld te doen hebben. Zelfs de heiligen kunnen door de algemene zonden van de dagen waarin zij leen, verdwaald raken in wegen, die niet zijn naar de wil van Christus. Zij kunnen zover weg raken dat' zij zich onderwerpen aan verplichtingen die de goddeloze wereld hen oplegt. Zij worden daarvoor gewaarschuwd, waar wij lezen: "Gijlieden zult niet zeggen: een verbintenis, van alles waar dit volk van zegt: het is een verbintenis. Vreest gijlieden hun vreze niet en verschrikt niet".

Nu in zulke dagen, wanneer Christus met Zijn gericht op aarde is, spaart Hij de zielen van Zijn volk en vergeeft hun zonden, maar "Hij doet wrake over hun daden". Hij zal alle hun afgoden neerwerpen en alle dingen waarmee zij van God zijn afgeweken, verteren. De een zal afgebracht worden van een weg van bijgeloof en van afwijking van de reine leer; een ander van hoogmoed en eerzucht; een derde van omgang met de mensen van de wereld en van dingen waarin God geen behagen scheidt.

Christus zal, wanneer hij met Zijn gericht op aarde komt, over alle afwijkingen van Zijn volk wrake doen. Doch voor hen zal Hij zijn als "het vuur eens goudsmid en als zeep der vollers".

- Christus zal met Zijn volk twisten over hun onmatige liefde tot de onbestendige en voorbijgaande dingen van de wereld.

Hun gehechtheid aan een wegvliedende wereld zal een bijzondere twist uitmaken tussen Christus en Zijn duur gekochte volk. Doch wanneer Hij zal komen om Zijn volk te louteren, zullen er te velen gevonden worden die aan deze afzwevingen schuldig staan.

Ik zou ook nog kunnen stilstaan bij hun ongeloof, waarmee zij God beledigen en vertoornen, en bij andere bijzonderheden, doch wij gaan voort.

De tweede vraag is: Welke wegen en middelen gebruikt Christus om met Zijn volk te taaisten en hen terecht te brengen?

Wanneer Hij komt om gericht te oefenen op aarde, handelt Hij met Zijn volk in wegen van verdrukking, beproeving en moeiten. De smeltkroes wordt gebruikt om de droesem weg te nemen, en God zendt aan Zijn volk beproevingen en druk om de zonde weg te nemen. Dit is de vrucht van de oven van verdrukking.

In Daniël lezen wij, dat de tijd van Christus' komst een tijd der benauwdheid zal zijn, zoals er niet geweest is. En wat zal de uitslag zijn? "Velen zullen er gereinigd en wit gemaakt en gelouterd worden".

Hun beproevingen en moeiten, hun grote verdrukking, zal hen zuiveren en reinigen.

Het is het voornemen van Christus, om ter bestemder tijd vrede en verlossing aan Zijn heiligen te geven.

Doch in Zijn handelingen met hen die tot hun vrede zal leiden, kunnen grote beproevingen en zware verdrukkingen op hen vallen, zo zelfs dat sommigen van hen gedood worden. Gods volk zal eindelijk ingaan in de eeuwige rust, en zij die daartoe bewaard worden zijn gezegenden des Heeren.

Doch wanneer de dagen van oordelen en gericht en op aarde zijn, zal het een tijd zijn van grote benauwdheid. **In die dagen zal "de hand des heiligen volks verstrooid worden" onder veel kruis en druk.**

Nu, in zulke wegen zal Christus met Zijn volk twisten, opdat hun lust zal vergaan, hun wereldsgezinde gedachten zullen verbroken worden en opdat zij zullen worden gereinigd en gezuiverd. Dit is in zulke dagen het doel van Christus, dat Zijn volk zal gelouterd worden door beproevingen, druk, moeiten en teleurstellingen.

Christus taaist met Zijn volk door Zijn Geest te zenden om hen te overtuigen, te oordelen en hen te reinigen. Wanneer Hij komt, "en Hij zal zitten, louterende en het zilver reinigende" zal dit geschieden door de bediening van Zijn Geest. Hij zal dit werk uitvoeren door Zijn Geest. **De Heilige Geest, Die de grote Pleiter is in de heiligen, twist met hen ten dage van oordelen en gezichten, door overtuiging, overreding, verwijten en door toepassing van het Woord.**

Daarom worden zij, die niet gelouterd zijn, gezegd op een bijzondere wijze de Heilige Geest Gods te bedroeven, of zoals wij lezen in Jesaja: "Maar zij zijn wederspanning geweest en zij hebben Zijn Heiligen Geest smarten aangedaan". Het voornemen des Geestes is een voornemen van liefde, en dan te worden afgewezen, tegengestaan en geweigerd, in zijn bewegingen en handelingen, dat bedroeft en beledigt Hem, **De mensen weten niet wat zij doen in het verwaarlozen van de werkingen van de Heilige Geest, en dat te meer omdat die werkingen gewoonlijk worden aangedrongen door bijzondere roepstemmen in de werken der Voorzienigheid.**

Daar God groot is in de wereld, in de werken van Zijn voorzienigheid, in oordelen en gezichten, in slagen, verwondingen, ontbindingen, in het schudden van de fundamenten, wanneer Hij tegelijkertijd Zijn Geest zendt om de harten der mensen te doen ontwaken, en men wordt daardoor niet bewogen, zo betekent het een grote mate van verharding. Er is overeenstemming in de werken Gods buiten, en in de stem Gods van binnen, zodat Hij de mens luid en duidelijk aanspreekt. En dan nog de werkingen van de Heilige Geest te verwaarlozen, dat brengt de mens in de toestand waarvan wij lezen in de profeet Ezechiël: "Omdat Ik u gereinigd heb en u niet gereinigd zijt, zo zult u van uw onreinheid niet meer gereinigd worden, totdat ik Mijn grimmigheid op u zal hebben doen rusten".

Wij mogen opmerken, dat in zulke tijden, wanneer Christus enig groot en in het oog vallend werk in de wereld doet, Hij het doet door Zijn Geest, om met de harten en consciënties van de goddelooste en snoodste mensen te handelen.

Dezen zullen in de laatste dag, wanneer de gedachten uit veler harten zullen geopenbaard worden, gedwongen worden om de heerlijkheid van Gods wijsheid, geduld, goedheid, heiligheid en rechtvaardigheid te erkennen. Zo heeft Hij ook met hen gehandeld vóór de zondvloed. Toen een uiterste verwoesting stond te komen, heeft Hij gezegd, dat Zijn Geest niet meer met hen twisten zou over hun zonde en opstand. Dat deze Geest was de Geest van Christus, en dat het werk van de handelingen met deze goddeloze mensen het werk van Christus was, en dat dit werk van Christus een werk van lankmoedigheid was, wordt ons door Petrus verklaard: "In dewelke Hij ook, henen gegaan zijnde, de geesten die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft, die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte in de dagen van Noach, als de ark toebereid werd".

Nu, als Hij zo handelt met een ondergaande wereld, hoeveel te meer doet Hij dat dan in de harten van de Zijnen. Het is de Geest die tot de Kerk spreekt in alle haar beproevingen.

Door deze middelen twist Christus met Zijn heiligen. In zulke wegen oefent Hij gericht over hun begeerlijkheden, verdorvenheden, gebreken en afwijkingen en Hij handelt zo met hen op een verborgen en krachtdadige wijze, dat eindelijk hun afgoden zullen worden verteerd en verbrand. Hij begint dat werk in Zijn volk door het geven van menigvuldige waarschuwingen, en laat hen geen rust in hun afkeren van Hem. Daarna ontdekt Hij hen de schoonheid van heiligheid, de uitnemendheid van de liefde van Christus, de ijdelheid en dwaasheid van alle dingen, die oorzaak zijn van het verbreken van gemeenschap met Hem.

Zo vervult Hij hem met oprechte droefheid, en leert hen afstand te doen van hun zonden en de Heere aan te hangen.

Zoals Hij werkt door de inwendige, persoonlijke en krachtdadige handeling van Zijn Geest, zo ook maakt Hij de bediening van Zijn Woord nuttig voor Zijn volk. Christus brengt zelden grote veranderingen in de wereld, of Hij kondigt Zijn komst aan door licht dat Hij door Zijn Woord doet schijnen.

- Vóór de eerste verwoesting van Jeruzalem door de Babyloniërs, zond Hij Zijn Woord, gelijk wij lezen: "En de Heere, de God hunner vaders, zond tot hen door de hand Zijner boden, vroeg op zijnde om die te zenden, want Hij verschoonde Zijn volk en Zijn woning".
- En vóór de volkomen ontbinding van de joodse, kerk en staat preekte Hijzelf tot hen in het vlees. Een heerlijk licht!
- Voor de ondergang van de anti-christelijke wereld zendt Hij de engel met het eeuwig Evangelie en Zijn twee getuigen om het licht van het Evangelie te verspreiden.

Nu, ook wij moeten in ons geslacht getuigenis geven aan deze Zijn wegen wijsheid. En nu zijn er vele opstandigen tegen dat licht, en er zijn velen wier begeerlijkheden razen tegen de schoonheid en de luister van de waarheid, ja velen zijn verbijsterd door het licht en slaan wegen van dwaling en dwaasheid in, en "gene van de goddelozen zal het verstaan". Doch het zal bij Gods volk anders zijn, want van hen mag gezegd worden: hoe meer licht, hoe meer heiligheid, want hun licht leidt tot reformatie.

Dit dan is een ander middel, waardoor Christus in zulke dagen de begeerlijkheden en lusten van de Zijnen verteert. Hij voert dat uit door het licht dat Hij krachtadig doet schijnen in de bediening van Zijn Woord.

Nu, indien de tijd die wij beleven zo'n dag van oordeel is, waarin Christus met alle mensen twist, en met de Zijnen op een bijzondere wijze, zo meen ik dat de aansporing tot algemene heiligheid ingang behoort te hebben op de harten en de gedachten van allen, die er bij betrokken zijn.

II. Uit deze beschouwingen moeten gevolgtrekkingen gemaakt worden om te geraken tot "een heilige wandel en Godzaligheid."

Ik zal enkele bijzonderheden noemen.

Ten eerste.

Wij moeten onszelf onderzoeken en doorzoeken ten opzichte van onze staat en toestand. **Vreeslijk zijn de handelingen van Christus in zulke dagen op de zielen en consciënties van valse, en oprechte belijders.**

Indien er nu iemand is die in zo'n toestand bevonden wordt, zo is zijn dag van oordeel gekomen, en zijn verwoesting is verzegeld. Doch de apostel stelt daartegen over: "Indien wij onszelf oordeelden, zo zouden wij niet geoordeeld worden". Ons zelf oordelen in betrekking tot onze staat en toestand, wegen en werken, is een voornaam begin van een heilige wandel en Godzaligheid. Wanneer Christus komt om te oordelen, zullen wij zekerlijk onszelf behoren te oordelen. **Overvloedig in dat werk te zijn is een krachtig middel tot bewaring van de verzoeken, waardoor wij in onze dagen omringd zijn.**

Ten tweede.

Wij moeten de wereld en haar begeerlijkheden verzaken. De komst van Christus is een bewijs dat alle deze voorbijgaande dingen ijdelheid zijn. Dit is zekerlijk vervat in onze tekst: "Dewijl dan deze dingen alle vergaan, hoedanige behoort u te zijn in heilige wandel en godzaligheid". Op zijn best genomen zijn zij ledige, voorbij vliegende, onzekere dingen. In zulke tijden als waarvan wij gesproken hebben, zijn zij onderhevig aan vergankelijkheid en vele van onze tijdelijke dingen zullen zekerlijk verdwijnen en weggenomen worden. Waarom zal dan het hart van iemand daarop gezet zijn? Waarom zouden wij onze zielen niet vestigen op meer nuttige, meer duurzame dingen? Het zal geen kleine zaak zijn, Christus in Zijn komst te ontmoeten. "Wie zal de dag Zijner toekomst verdragen, en wie zal bestaan als Hij verschijnt?"

Zij, van wie de profeet Maleáchi hier spreekt, konden de dag van Christus' toekomst niet verdragen. Zij waren allen verlangend naar Zijn komst. Zij zochten om Hem, want wij lezen dat Hij genoemd wordt: "Die Heere Die gijlieden zoekt". Zij dachten met vermaak aan Hem, want er staat: "Aan welke gij lust hebt". Welnu, Hij kwam, hun verlangen werd vervuld, en die Heere Die zij gezocht hadden, werd gevonden.

En wat was de uitslag? Wel, zeer weinigen van hen konden de dag van Zijn komst verdragen, en weinigen konden bestaan, toen Hij verscheen, want Hij had een werk te doen, dat zij niet konden verdragen. Zij verlangden naar de dag van de toekomst des Heeren, maar toen Hij kwam werd het woord van de profeet vervuld: "Wee dengenen die des Heeren dag begeren! Waartoe toch zal ulieden de dag des Heeren zijn? Hij zal duisternis wezen en geen licht". Dat was de persoonlijke komst van Christus tot Zijn tempel.

En het zal niet anders zijn in andere dagen van Zijn komst, wanneer Hij met Zijn wijngaard moet twisten, en het zal niet anders zijn in Zijn komst ten oordeel. Vele mensen verlangen ernaar, zij hebben er lust in en het is onze plicht zo gesteld te zijn. Doch wat is de uitslag? De een is verhard in zonden en begeerlijkheden. Een ander heeft zichzelf verheven alsof hij iets was, terwijl hij niets is. Een derde struikelt bij de komst van Christus en valt. **"Wee dengenen, die des Heeren dag begeren! Die dag zal duisternis voor hen zijn en geen licht".**

Wij zullen besluiten met te onderzoeken hoedanigen wij zijn, en hoedanigen wij behoren te zijn in heilige wandel en Godzaligheid.

1. De apostel wekt ons op om te beschouwen hoe dit werk in praktijk moet worden gebracht: "Hoedanigen behoort gij te zijn!" Beschouw voor uzelf het betamelijke van de zaak, het gewicht van de beweegreden en de wegen waarin u er aan moogt beantwoorden. Dit werk moet niet een gewoon onderwerp zijn van uw gedachten, maar het moet een zaak worden van ernstige overweging en onderzoek, hoe u daartoe zult kunnen geraken. Dit werk moet ter harte genomen worden met wijsheid en overleg. Beschouw de woorden: "Hoedanigen behoort gij te zijn!" Ik spreek niet over heiligheid in het algemeen, maar over die heiligheid die ons betaamt in een tijd als wij beleven.

Dit is dan het eerste deel van deze vermaning, - dat wij, tot bevordering van heiligheid, die beantwoorden moet aan onze verwachting van de komst van Christus, heilig behoren te zijn in al onze wandel.

Wij moeten zelfverloochening vertonen in ons leven, in ons gesprek en in bedaard overleg.

2. Niet alleen wijzelf behoren te arbeiden om heilig te zijn, maar wij moeten pogingen in het werk stellen om het werk van heiligheid in anderen te bevorderen, voor zover onze gebeden, vermaningen en ons voorbeeld hen kan bereiken. De apostel dringt daarop aan: "Vermaant elkander te allen dage, zolang als het heden genaamd wordt, opdat niet iemand uit u verhard wordt door de verleiding der zonde".

Ook zien wij de praktijk daarvan beschreven in Mal. 3. Het was zo'n tijd als die waarover wij gesproken hebben. Christus was op komst tot Zijn tempel. De wereld was vol van goddeloosheid en men verachtte de heilige dingen. Wat deden de kinderen Gods?

Stelden zij zich tevreden met het uitvoeren van hun gewone plichten? Bepaalden zij zich bij zichzelf? Nee, zij komen samen, zij houden raad, zij overleggen en dat menigvuldig, hoe, waarin en waardoor zij waardiglijk mogen leven in de verwachting van hun komende Heere. Paulus zegt dat er redenen zijn "om nu uit de slaap op te waken", en hij voegt er aan toe: "dit zeg ik te meer, dewijl wij de gelegenheid des tijds weten". De tijd eiste het, er is haast bij het werk, de verzoeken zijn vele, de gebreken zijn groot, en de toekomst des Heeren genaakt.

Laten dan gelovigen samenkomen, en laten zij pogingen in het werk stellen, om zo velen als mogelijk bijeen te doen komen, om overleg te plegen. Zoek het eens te worden over de plicht van deze tijd, van deze dag, om in een heilige wandel en godzaligheid te leven. Zulke samenkomsten zouden als een middel in Gods hand de wereld overhoop kunnen werpen. Zulke vergaderingen zouden de listen van de wereld verijdelen, haar raad vernietigen, haar belangen verteren, ja hemel en aarde bewegen.

Laat iedereen zijn beste raad, zijn beste genade, zijn beste belang in de hemel en het uiterste van zijn zelfverloochening toebrengen, om tezamen Gods eer te zoeken.

3. Mij dunkt, wij hebben lang genoeg gezien op eens anders fouten, wij zijn lang genoeg onvruchtbaar geweest, en hebben lang genoeg onszelf op het oog gehad. De wereld is ook vol van zulke werken. O, dat onze pogingen nu een andere richting mochten nemen. O, dat God sommigen wilde opwekken, die mochten opstaan en uitroepen: "Wie is voor God? Wie van ulieden is met ons voor heiligheid?" Zo leraars in hun dienst, en christenen in hun samenkomsten, hiervan werk wilden maken en zo allen mochten overeenstemmen, dat zij hun begeerlijkheden wilden opofferen, hun zelfliefde en hun bijeinden in dit werk wilden vaarwel zeggen, o, welk een heerlijkheid zou daaruit aan Christus worden toegebracht en welk een zaligheid zou het reeds op aarde geven.

Waarom liggen sommigen te zuchten? Laten wij opstaan en de handen aan het werk slaan. Wij behoeven er niet aan te twifelen, of er een vraagstuk van te maken of het nodig is. Het is onze traagheid waarom Christus met ons blijft twisten. Wij moeten de handen ineenslaan en zo wij het niet doen, zal Hij ons te gronde laten gaan en ons laten omkomen met de wereld.

Leraars komen samen. Wat doen zij? Een woordje bidden, en hun tijd passeren in en omtrent verschillen en strijdpunten, hoe zij dit of dat kunnen doen, wat ik nu niet zal noemen.

Christenen ontmoeten elkander, en bidden en vertrekken zoals zij gekomen zijn.

Begeerlijkheden worden niet opgeofferd, zonden worden niet aan elkander beleden; op waarschuwingen waarbij allen belang hebben wordt geen acht geslagen en er wordt geen gebruik van gemaakt.

Er is geen opwekking tot heiligheid of Godzaligheid, maar de dingen blijven gelijk zij waren, of worden iedere dag erger.

Op zijn best genomen, de belijdenis stijgt, en de kracht van de godsdienst valt en vervalst.

Ik wens met mijn gehele hart dat belijders overreed werden om samen te komen, raad te plegen voor God, voor de heerlijkheid van Christus en het Evangelie, en voor hun eigen belang bij deze zaken.

Ik wens dat zij zullen beschouwen door welke gevaarlijke verzoeking en zij zijn omringd in de dagen waarin wij leven. Dat zij zullen zien welke verdorvenheden en begeerlijkheden meest geschikt zijn om te worden aangezet en in daden omgezet, door deze verzoeking, tengevolge van het verval in ons midden.

Dat zij zullen opmerken welke plichten verzuimd worden, en welke de gewone, zichtbare zonden en schandalen van belijders zijn, waartoe zij door verzuim of zelfliefd zijn vervallen.

Ik wens dat zij samen vergaderen om raad te zoeken en te bidden om de genezing van alle deze kwalen.

Ik wens dat zij wakker geschud worden en elkander vermanen om met alle macht de strijd te voeren tot kruisiging van alle hun heimelijke begeerlijkheden en boezemzonden, en dat zij zullen strijden om reinheid des harten en gelijkvormigheid aan Christus in alle dingen.

Ik wens dat zij anderen aansporen en zovelen als hun mogelijk is in hun vergadering brengen; in alle delen van het land.

Wij moeten niet blijven stilstaan in onze plaats, en verwachten dat anderen het werk zullen beginnen. Hoe geringer, armer en onbekwamer wij zijn; hoe meer op ons de plicht rust om op te staan en de handen aan het werk te slaan. Er is roering des waters, genezende onderwijzing is er in, en wij strijden niet om eerst af te dalen, doch wij blijven staan, twistende met anderen dat zij moeten voorgaan.

Laten wij het groot belang van heiligheid en Godzaligheid, die ons betaamt, ziende op de komst van Christus, maken tot en werk van overleg en van gemeenschap.

Dit is onze heilige verplichting. Daartoe mag een ieder toebrengen naar het talent dat God hem gegeven heeft. "Zalig is die dienstknecht, welke zijn Heere komende, zal vinden. also doende".

Amen.